

K U R Y E R L I T E W S K I

w Wilnie w Poniedziałek dnia 21 Marca v. s. 1821 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 11 marca.

W. X. Jmć *Mikołaj* przybył do *Nitawy* d. 2 t. m. o godzinie 3eiej z południa, i po odmianie koni w dalszą wyjechał drogę.

Dnia 22 stycznia umarł w powiecie olhopolskim, w miasteczku *Czczelniku*, generał marszałek polny, wszystkich orderów rosyjskich kawaler, Hrabia *Jan Pazylewicz Hudowicz*. Ciało jego d. 11go wyprowadzono z właściwą stopniową ceremonią do cerkwi ś. Michała Archanioła, a po odprawieniu ś. Liturgii i po mowie mianey przez pierwszego kapelana 2go wojska, przeniesiono do cerkwi protekcyi Panny Maryi, i postawiono do rozwiązania, gdzie ma być pochowany. Na tych obrzędach znajdował się generał jazdy naczelnie dowodzący 2giem wojskiem Hrabia *Wittgenstein*, zgromadzenie urzędników i obywateli różnych powiatów, i wszelkiego stanu ludu było nader wielkie. Półk 37 strzelców, dział 11 artylleryi i szwadron żandarmów składały parady pogrzebową. Po skończonych obrzędach duchownych nastąpiły wystrzały z dział i ręcznej broni.

D. 8 lut. jenerałny gubernator Syberyi, senator, radca tawny *Speranski*, wyjechał z *Tobolska* do *Petersburga*. Opisanie jego wyjazdu zawiera wyrazy błogosławieństwa mieszkańców tamiecznych, uwielbiających sprawiedliwość i oycowską troskliwość tego rządu, połączone z żalem z przyczyny jego oddalenia się.

Przybyli do *Petersburga*: Hrabia *Rumiancow* kanclerz państwa z *Homla*; jenerał major *Bekleszew* z *Ostrog*; jenerał major Hrabia *Mussin-Puszkina* z *Moskwy*, jenerał major *Pietrow I*, dowódca 1szej brygady osiedlonej z *Nowgorodu*.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 24 marca.

Niektórzy obywatele tutejszej stolicy odebrali listy z *Wiednia* donoszące, iż Najjaśniejszy Pan ma przybyć do *Warszawy* około 13 kwietnia, a zabawiwszy tylko 24 godzin, uda się do *Petersburga*, gdzie chce stanąć na święta Wielkanocne. Nie mamy jednak urzędowej o tém wiadomości. (z gaz. *Warsz.*)

P R U S S Y.

Berlin dnia 20 marca. Jego Cesarzowicowska Mość, Wielki Xiążę *Mikołaj*, przybył tu z *Petersburga* i wysiadł w zamku królewskim.

Królewsko-polski jenerał Brygady *Falkowski*, przybył tu z *Paryża*.

A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 13 marca. Dostrzegacz austry-

acki donosi, iż główna kwatera wojska naszego przeciwko neapolitańczykom była d. 3 b. m. w *Terni*. Przednia straż zajmowała linią przy *Rieti*: środek dywizyi *Wallmodena* stał w okolicach *Casa-Vicentini* poza *Rieti*; dywizye *Xiążat Wiedrunkal* i *Hessen-Homburg* obozowały pod *Terni*, dywizya *Lederera* zajmowała stanowisko między *Foligno* i *Spoleto*; artyllerya zaś odwodziła niedaleko *Narni*. Kilka oddziałów jazdy i artylleryi przyłączyło się w okolicach *Frascati* do korpusu jenerala *Stutterheima*.

Wiedeń dnia 17 marca. Listy z *Rzymu* pod d. 4 marca (pisze Dostrzegacz austryacki) donoszą, iż związek z krajem neapolitańskim jest bardzo trudny. Na wszystkich wycieczkach do tego Królestwa stoją pikiety, które zatrzymują podróżnych i wypytują się szczególnie o pochodzenie i stan wojska austryackiego.

Podług zapewnienia osób przybywających z *Neapolu* (pisze dalej Dostrzegacz), panuje w tem królestwie wielki niedostatek pieniędzy. Rząd płaci samemi assygnacjami do banku, który je w małej ilości zaspokaja. Pożyczka 3 milionów dukatów (neapolitańskich) w sposobie loteryi, wybiera się z przymusem. Wszyscy urzędnicy, znakomitsi właściciele, wexlarze i kupcy, obowiązani są brać pewną liczbę losów po 20 dukatów każdy. Nakazano oraz dostawiać konie. Kto ma dwa konie, musi dać jednego, kto ma 4, musi dać 2, kto ma 5, musi dać 3. Kto zaś ma więcej niż 5, musi sobie tylko 3 zostawić. Urządzenie to sprawia wielkie nieukontentowanie w stolicy.

Wiedeń dnia 6 marca. Przytaczana niedawno, jako ni pewna wiadomość, że dodatek udzielony dla oficerów naszego wojska, przeznaczonego do zajęcia *Neapolu*, pochodzi od N. Króla Jmci neapolitańskiego, zdaje się być oalkiem bez zasady. Zresztą powiadają, że trzymający teraz władzę w *Neapolu* chcą użyć nasygnatowniejszych środków, i że się im udało wznieść w oczęci narodu chwilowy zapal. Przez uporeczywy systemat odporny zamyślają w pewnym względzie działać zaczepnie; ale waleczność i znajomość sztuki wojennej naszego wojska potrafią wszystko przezwyciężyć. Nadto przeznaczone są nowe posiłki do *Włoch*. (*Zuschauer*).

Gazeta wiedeńska, przez dodatek nadzwyczajny, wieczorem dnia 17 marca ogłosiła następujące

DONIESIENIE OD WOJSKA.

Główna kwatera *Rieti* dnia 8 marca 1821:

Wódz naczelný wojska cesarsko-austryackiego we *Włoszech*, jenerał kawaleryi, Baron *Frimont*, otrzymał odezwę Króla Jmci Obojey *Sycylii* do jego poddanych i w prowincjach tego królestwa rozszerzać kazał. Mając już przechodzić granice neapolitańskie, kazał na krótką chwilę wstrzymać swe poruszenia, ażeby poddani tego Króla mieli czas do powzięcia wiadomości o jego woli. Od-

działy wojska naszego były od kilku dni między *Foligno* i *Terni* zgromadzone. Przednia straż pod rozkazami F. M. L. Hrabiego *Wallmodena* stała w *Rieti*. Dywizya F. M. L. Barona *Stutterheima* zaślaniała Rzym w położeniu *Tivoli*.

Dnia 4 odezwa królewska i ta, którą dowodzący wojskiem generał do Neapolitańczyków wydał, zostały udzielone wojskom neapolitańskim, najbliższym z nami stojącym, i do prowincyi przesłane. W przekonaniu o wierności znakomitej większości narodu neapolitańskiego, tęgnącego tem życzeniem, ażeby uwiedzionym poddanym otworzyć wszystkie drogi do powrotu, z umiarkowaniem kierowano krokami siły. Ale naczelnicy buntu tak dalece zapędem błędu są uniesieni, iż nie mogli uczuć się do powinności, i w rozpaczę zajądą i szukają ofiary.

Generał *Wilhelm Pepe* od kilku dni większą część sił swoich połączył między *Civita Ducale* i *Aquila*; dnia 7 posunął się on z korpusem 10,000 ludzi ku *Rieti*. Dwie kolumny rozwinęły się na wzniesieniach tworzących dolinę *Rieti*, i groziły tam otoczeniem przedniej strazy generała majora Barona *Gepperta*; w tymże czasie ukazała się w prostym kierunku od *Civita Ducale* ku *Rieti* postępująca kolumna.

Poruszenia tych różnych oddziałów były nalezycie wymierzone; punkta uderzenia dobrze wybrane, a lekkie wojska nasze nie myślały, iżby się one zbliżały w nieprzyjacielskim zamiarze, gdyż dotąd samemi tylko słowy pokoju przemawialiśmy do nich. Mocny ogień ze strony neapolitańczyków dał poznać, iż chęć wojny.

Walka zaczęła się o południu. Uderzenie nieprzyjacielskie było bojaźliwe. F. M. L. Hrabia *Wallmoden* rozkazał swej rezerwie pod *Casa Vicentini* obozującej, ruszyć naprzód dla wsparcia generała majora *Gepperta*, i na obie boczne kolumny nieprzyjaciela z daleko mniejszymi w liczbie wojskami uderzyć. Neapolitańczycy rzucili się w góry bezkorzystania z pomysłu dla siebie położenia miejsca. Główna kolumna cofnęła się do *Civita Ducale*, i zrabowawszy to graniczne miasto swojego kraju, opuściła je o godzinie rotcy wieczorem.

Nasza straż przednia osadziła to miasto niezwłocznie, a wojska nasze od mieszkańców przyjęte zostały jako oswobodziciele.

Strata z naszej strony jest 50 ludzi częścią zabitych, częścią ranionych. W liczbie pierwszych straciło wojsko kapitana *Smidt* z 7go batalionu strzelców. Rotmistrz *Baron Pfeil* z pólku huzarów Króla angielskiego lekko, a podpułkownik *Braun* 1go batalionu strzelców ciężcy są ranieni.

W jednymże czasie z nieprzyjacielskim postępowaniem ku *Rieti*, oddział 3000 ludzi wyruszył z *Leonessa*, przeciwko stanowisku dowodzącego 3cim batalionem strzelców pułkownika Barona *Schneidera*, pod *Pis di Lago*. Pokrótce walce został przymuszony do szybkiej ucieczki, zostawiając wiele zabitych i ranionych. W hoźbie jeńców dostał się nam kapitan z głównego sztabu generała *Pepe*, jedna armata i kilka wozów amunicyjnych. Noc przyspieszyła odwrót i pomnożyła jego zamieszanie. Liczba zbiegów pomnaża się każdej godziny i wszystko dowodzi, że nie tylko mieszkańcy kraju, ale nawet żołnierze nie chcą dzieła szaleństwa kilku bunowników.

(W czasie drukowania tego doniesienia nadeszła wiadomość od F. M. L. *Wallmodena*, o zasłanych pierwszych krokach nieprzyjacielskich, która niezwłocznie udzieloną zostanie.)

NIEMCY.

Od brzegów *Menu* dnia 10 marca. Wszystkie władze policyjne w Bawaryi odebrały surowy rozkaz, aby jak najprędzej zajęły się spisem młodzieńców, mających lat 21. Nie kazano atoli wojsku liniowemu bierać się na ćwiczenia lub sposobić się do wojny. Gabinet bawarski (pisze gazeta strazburska) miał oświadczyć rozmaitym dworom, jako to niderlandzkiemu i t. d., iż zupełnie zgadza się z zasadami kongressu opawskiego.

ANGLIA.

Londyn dnia 6 marca. Córka Xiążęcia *Klarenhcy*, która się niedawno zawczasie urodziła, umarła dnia 4 b. m. Matka, obecna przy jej zgonie, zemdlła i padła na ręce małżonka swego. Dziecię to urodziło się d. 10 grudnia 1820; żyło więc 2 miesiące i 22 dni.

Królowa przyjęła wyznaczoną sobie od parlamentu pensyą roczną 50,000 funtów saterl., która się rachuje od d. 14 stycznia 1820 r.

Lord *Castlereagh* odebrał dnia 3 b. m. listy od Pana *William A'Court*, posła naszego w *Neapolu*; admirałicya dostała także list od admirała *Graham Moore*, który krąży na śródziemnym morzu.

Słychać tu, iż neapolitańczycy chcą wystawić stolicę na taki los, jakiego doznało tożsamo *Moskwa*, w przypadku, gdyby się austriacy zbliżyli.

Gazety tutejsze donoszą, iż traktat przymierza między Anglią, Danią i Szwecyą albo już zawarty, albo wkrótce zawarty będzie.

Deputacya obywateli westminsterskich, podała dnia 21 z. m. Panu *Burdett*, osadzonemu w więzieniu w *Kingsbech*, uchwalony niedawno adres podziękowania za jego gorliwość. Mowę miał P. *Shelton*, którego P. *Hobhouse* wprowadził. P. *Burdett* odpowiedział, iż teraźniejszy jego uwięzienie poczytuje sobie za okładę i szczęście; wniósł oraz nadzieję, iż wypadki manchesterskie odniosą kiedyś korzyść, a skrzywdzeni mieszkańcy otrzymają zadość uczynienie.

FRANCYA.

Paryż dnia 7 marca. Majętność *Chambord* kupił Hrabia *Calonne* za milion 542,000 franków dla Xiążęcia *Bardeaux*, w imieniu tych, którzy dali składkę.

Na wyspie *Korsyce* uwięziono 11 ludzi. Niektórzy się bronili; jednego żandarma zabito, a wszyscy byli w wielkim niebezpieczeństwie.

Wyprawiono stąd gońca do *Madrytu*; zalecono mu, aby jak najprędzej jechał. Przybył tu z *Madrytu* gońiec gabinetowy angielski.

Zbiegli z *Madrytu* żołnierze gwardyi bokoowej Króla hiszpańskiego, przybyli do tutejszej stolicy.

W *Paryżu* utrzymywano, że baron *Pasquier*, minister stosunków zewnętrznych, żądał uwolnienia, dla tego przyczyny, że on przez *Londyn* wiadomiony został, iż posłowie francuzcy, w *Laybach*, podług tajemnych, mimo jego wiedzy otrzymanych instrukcyj, działali byli obowiązani (*Zuschauer*).

WROCHY.

Neapol, dnia 20 lutego. Na sessyi parlamentu naszego d. 16 b. m. deputowany *Semola* wniósł, aby naród rozpoczął wojnę błagając Boga o pomoc. Wezwano biskupów i proboszczów o nakazanie publicznych trzydniowych modłów. Pan *Paladini*, który na poprzedzającej sessyi podał skargę na deputowanego *Borelli*, iż go prześladował będąc prezesem wydziału bezpieczeństwa publicznego, zważając teraz, iż wszyscy obywatele powinni zapominać wzajemniey ku sobie niechęci, podał parlamentowi pismo, w którym oświadczył, iż cofa swoją skargę, i prosi Pana *Borelli* o przebaczenie. Prezes uczynił uwagę, iż sam tylko patriotyzm może podobne wzburzać uczucia, i wyrugować z serc ludzkich nienawiść i zemstę, które poróżniają rodziny, a często nawet i same narody. Czytano potem list

Birona *Bignon*, członka izby deputowanych francuzkich, przesyłał dzieło swoje o obronie konstytucyjnej monarchii neapolitańskiej. Przyjął parlament tę ofiarę Pana *Bignon* i oświadczył podziękowanie. Pan *Fradieu z Senlis* (we Francyi) przesłał także parlamentowi wydane przez siebie dzieło. Podpułkownik *Falzett* prosił o wolność zaciągnięcia szwadronu jazdy, który kosztem swoim chce ubrać i uzbroić. Uznano ważność ślubów małżeńskich zawartych bez pozwolenia dowódców przez żołnierzy i marytków, aby w przypadku ich śmierci, pozostałe wdowy mogły pobierać wyznaczoną im od narodu pensję. Xiąże Rejent przesłał prośbę Xiążęcia *Ascoli*, dawnego przyjaciela królewskiego, chcącego jechać na granicę i przelać krew w obronie oyczyzny. Przyjął parlament ofiarę tego starego generała, i w protokole swoim pisał o niej wzmiankę uczynił.

Na sessyi d. 16 b. m. przeczytano mnóstwo prośb, podanych przez ochotników, którzy chcą zbierać się w korpusy i ruszyć na granicę. Miedzi innymi były także prośby wielu uczniów, którzy dokończenie nauk odkładają do oswobodzenia oyczyzny. Minister skarbu zdał sprawę o źródłach kraju w obecnych okolicznościach. Oświadczył, iż przyjął ofiarowaną sobie przez obywateli pożyczkę 10 milionów dukatów, która ma być oddana w 20 latach. Uczyniono potem wniosek, aby to, co by jaki korpus zdobył na nieprzyjaciela, należało do niego prawem własności.

Na sessyi d. 19 b. m. Pan *Strano* przeczytał adres parlamentu do sycyliotyków. Podał oraz prośbę wielu ochotników z *Messyny*, którzy chcą się udać na granicę. Zapadły potem następujące uchwały: 1) Nuczony parlament przykładem dawniejszych napadów królestwa, uważając, jak niebezpiecznem byłoby zostawianie stolicy rządu prowincjonalnego i powiatowego, oraz kass publicznych w miejscach zajętych przez nieprzyjaciela, stanowi, iż w przypadku wkroczenia nieprzyjaciela, intendenci, poborcy i t. d. przeniosą papiery i kassy w najbezpieczniejsze miejsce prowincyi swojej. Samowolne opuszczenie miejsca urzędowania, kiedy nie jest zagrożone napadem, lub dobrowolne bawienie w miejscach zajętych przez nieprzyjaciela, będzie ukaranem jako sprzyjanie nieprzyjacielowi. Każdy urzędnik znajdujący się w miejscu zajętem przez nieprzyjaciela, i tam bawiący, utraci swój urząd. 2) Zważając wniosek rządu uczyniony przez ministra wojny, i chcąc wszelkimi sposobami przykładać się do obrony oyczyzny, parlament narodowy stanowi: Przez ciąg wojny będą 4 wielkie intendentury wojskowe w kraju neapolitańskim. Jedna w 3 prowincjach *Abruzzo, Labour i Molise*; druga w 5 prowincjach *Kalabrii*; trzecia w prowincjach *Capitanate, Otranto, Bari i Basilicate*; czwarta w mieście *Neapolu* i prowincyi neapolitańskiej. Obowiązkiem tych urzędników będzie wysyłanie nowozaciężnych żołnierzy milicyi, potrzeb wojennych i żywności do wojska; przykładanie się do obwarowania miejsc podatnych do tego; paucie mostów i gościńców w przypadku potrzeby; ułatwianie działań morskich; czuwanie, aby użycie *Gerillasow* odpowiadało zamierzonemu celowi i t. d." Radził potem minister wojny założyć szpitale wojskowe na granicy. Parlament zostawił mu zupełną w tej mierze wolność, przyrzekając wyznaczyć potrzebną na to fundusz. W dalszym ciągu obrad

przyjął parlament rozmaite prośby o utworzenie korpusów i kompanii ochotników. Celnicy prosili także, aby mogli iść przeciwko nieprzyjacielowi. Nakoniec Pan *Borelli* przeczytał raport, z którego się okazuje, iż nierównie więcej obywateli udało się na granicę, aniżeli liczba ich była oznaczona; żądał dodatkowego funduszu 250.000 dukatów, i podał projekt pożyczania tej summy od najbogatszych kupców i właścicieli gruntowych. Przyjął parlament wniosek jego. Upoważnił potem deputacye prowincjonalne, aby się zajęły dostarczeniem potrzeb dla wojska, za zapłatę bądź gotowemii pieniędzmi, bądź assygnacyami do skarbu narodowego.

Pan *Blanch*, major przy sztabie głównym, napisał następujący list do szefa głównego sztabu wojska: „Przekonany, iż powinności każdego obywatela wmagają się w miarę darów, jakimi go Opatrzność obdarzyła, i których w społeczności używa, mam zaszczyt oświadczyć, iż zrzekam się płacy przez cały ciąg wojny.”

Na nadzwyczajnej sessyi parlamentu d. 15 b. m. uchwalono. „W przypadku wojny pozwała się wszystkim cudzoziemcom służyć pod chorągwiami narodowemii. 32 batalionów legjonów oddaje się znowu pod rozporządzenie rządu do użycia ich w potrzebie przeciwko nieprzyjacielowi. 7 batalionów milicyi i legionistów z prowincyi *Abruzzo*, oddaje się także pod rozporządzenie rządu. Utworzą się junty prowincjonalne, złożone z właścicieli dla zapewnienia żywności dla wojska. Gdyby okoliczności wojenne wyprowadziły wojsko nasze za granicę, w tym razie obchodzić się będzie po przyjacielu z krajami i mieszkańcami włoskimi. Wszelkie dostawy będą płacone gotowemii pieniędzmi lub assygnacyami do skarbu narodowego. Ustanowi się w Sycylii komisya tymczasowa rządowa, złożona z 7 członków.”

Podczas pierwszej sessyi parlamentu dnia 13 b. m. taki był natłok na rynku *San Carlos*, i ciekawość publiczności, chcący się dowiedzieć o postanowieniach parlamentu, do tego doszła stopnia, iż parlament dobrowolnie przedsięwziął zakończyć sessyą pod gołym niebem na wspomnianym rynku; co wśród ludznych radośnych okrzyków zgromadzonego ludu nastąpiło.

Słychać, iż w tym jeszcze miesiącu zawinie z *Kadyzu* do tutejszego portu 74rodziałowy okręt liniowy hiszpański i 48miodziałowa fregata.

Dnia 21. Jedna z gazet tutejszych donosi, iż gabinet hiszpański podał dworom wiedeńskiemu i paryżkiemu, notę, w której namieniawszy o liście okólnym, wydanym z *Opawy* przez trzej wielkie dwory do posłów swoich, i o zaproszeniu Króla neapolitańskiego, aby zjechał do *Laxbach*, tak daley pisał: „Zebranie wojska austriackiego nad rzekę *Po*, w celu uskutoczenia postanowień kongressu, nadaje wspomnianemu listowi, ogłoszonemu za pojedyncze pośrednictwo, charakter nieprzyjacielskiego działania, i każe się domyslać, iż chcieliby w prawo narodów wciśnąć tę nową zasadę, że związek Monarchów może powoływać niepodległych Królów do stawiania przed sobą, i rozstrzygać interesy narodów. Król Jmé Katolicki poczytuje więc za krok odpowiadający dostojności tronu jego, i zasadom swoim, jako naczelnik monarchii konstytucyjnej, aby wspomnianym dworom oświadczył, iż ani Król, ani naród hiszpański nie uznają wdawania się obcego mocarstwa do odmian, jakieby naród wspólnie z Monarchą swoim przedsiębrał w kształcie

rządu swojego; tym bowiem sposobem przypuszczałaby się przewaga jednego udzielnego narodu nad drugim, co jest przeciwnem prawu politycznemu. Stosownie do tej zasady prawa narodów, nadającej każdemu narodowi władzę urządzenia domowych swoich interesów bez obcego niezadanego mieszania się, protestuje się Król i naród hiszpański przeciwko wszelkim krokom, któreby przedsięwzięte zostały względem rządu i narodu neapolitańskiego, dla przymuszenia ich do poddania się woli zagranicznych mocarstw."

Dnia 22. Słychać, iż rząd nasz wezwał do służby wojskowej generała *Dumouriez*, mającego lat 82, który, jak wiadomo, przesłał plan obrony kraju neapolitańskiego; lecz wspomniany generał wymówił się podeszłym wiekiem swoim.

Kawaler *de Fontenay*, sprawujący interesów francuzkie, oświadczył ustnie Xiążęciu Rejentowi na prywatnym wysłuchaniu, iż pełnomocni ministrowie Monarchy jego w *Laybach*, donieśli mu o przystąpieniu do przepisów posłanych ministrom austriackiemu, rossyjskiemu i pruskiemu w *Neapolu*, w nadziei odwrócenia wojny, która narodowi neapolitańskiemu zagraża. Oświadczył oraz, iż ma rozkaz starania się wspólnie z posłami innych mocarstw i użycia środków pojednawczych, aby kraj ten uwolnić od nieuchronnego nieszczęścia, na jakieby go wojna i próżny opór wystawiły.

Dnia 19 b. m. przybył tu z *Madrytu* nadzwyczajny goniec do posła hiszpańskiego, z wiadomością, iż 5000 katalończyków ofiarowało dobrowolnie usługę swoją neapolitańczykom, chcąc dzielić ich niebezpieczeństwa, jako braci swoich.

Na sessyi parlamentu d. 19 b. m. podano projekt adresu do sycylińczyków, donoszącego im, iż trzy północne mocarstwa chcą podbić południowe Włochy.

Xiążę Rejent wydał znowu niedawno odezwę do woyska. Wyraża w niej: „Wiem, iż tron, na który zostałem wyniesiony, jest żelaznym."

Dnia 23. Drugi list Hrabiego *Nesselrode*, rossyjskiego ministra interesów zagranicznych, pisany w *Laybach* d. 31 stycznia, do Hrabiego *Stackelberg*, posła rossyjskiego w *Neapolu*, jest w tej osnowie: „Do przepisów, które JW. Panu w głównym liście pod dniem dzisiejszym przestaliśmy, załączaliśmy tłumaczenie listu Króla Obojey Sycylii do syna jego. Przyłączamy jeszcze dokładniejsze objaśnienie względem sposobu zapewnienia, na które Król Jmóść Obojey Sycylii widział się obowiązany zezwolić, bo tego sprzymierzeńcy jego dla powszechnego interesu półwyspu włoskiego żądali. Tą konieczną rekompensatą spokojności Włoch będzie tymczasowy pobyt woyska austriackiego, które nie inaczej weyjdzie do kraju neapolitańskiego, jak w imieniu mocarstw, które postanowiły nie pozwalać dłuższego utrzymywania się w *Neapolu* rządowi, utworzonemu buntem, i zagrażającemu bezpieczeństwu wszystkich sąsiedzkich krajów. Woysko to zostawać będzie pod rozkazami Króla; zajęcie kraju uważa się tylko za przemijający środek, i w żadnym przypadku nie uwłacza bynajmniej politycznej niepodległości królestwa Obojey-Sycylii. Możesz JW. Pan oświadczyć Xiążęciu Kalabryi, iż wiesz o postanowieniu w tej mierze mocarstw sprzymierzonych. Jesliby wspomniany Xiążę zlecił JW. Panu, abys to ogłosił, dopełnisz woli jego, i w tym razie możesz łatwo do-

nieść o przechodzie woyska i uspokoić umysły w *Neapolu*; ogłaszając otwarcie prawdziwy cel i charakter tego zajęcia. Gdyby zaś Xiążęciu Kalabryi zdawało się zachować milczenie o tém zapewnieniu, natenczas JW. Pan stosować się będziesz zupełnie do przykładu jego. Trzeba jeszcze uwadzić JW. Pana, iż w skutku obrad sprzymierzonych mocarstw, żadna kontrybucya wojenna nie będzie nałożoną na królestwo Obojey-Sycylii, jeśli dobrowolne naganienie wypadków zaszłych d. 2 i 6 lipca nie znievoli mocarstwa sprzymierzone do użycia siły oręża. W przeciwnym zaś razie, gdyby wojna wybuchnęła, mocarstwa te nie potrafią przeszkodzić, aby królestwo to nie musiało ponosić wszystkich jej skutków. Przytoczone tu zamiary sprzymierzonych Monarchów większą jeszcze kładą odpowiedzialność na tych, którzyby oyczynę swoją obarczyli kłeskami ślepego uporu. Możesz JW. Pan uwiadomić Xiążęcia Kalabryi o tém, co w *Laybach* względem zaniechania lub potrzeby kontrybucyi wojennej postanowiono. Wiadomość ta będzie zaiste już tęczną dla tego Xiążęcia, aby mógł w całej rozciągłości wystawić korzyści, jakie przyniesie dowód zaufania, którego Król wyciąga. Od woli tego Xiążęcia zależeć będzie ogłosić postanowienia mocarstw w tej mierze, lub nie ogłosić, w miarę, jak osądzi najprzychylniejszy dla interesu Króla i narodu jego. Gdy przecież wielka zachodzi różnica między ogłoszeniem a zezwoleniem na jaki środek, a zatem jesliby jaki neapolitańczyk zapytał się JW. Pana bądź o czasowe zajęcie kraju, bądź o uwolnienie jego od kontrybucyi wojennej, w tym razie nie przystałoby zdrowej polityce tańc postanowienia mocarstw w jednym lub drugim przedmiocie, i JW. Panu nie wypadłoby wahać się z oświadczeniem prawdy. (z *Gaz. Warszaw.*)

Podobne listy odebrali Baron *Ramdohr*, poseł pruski, i kawaler *Mentz*, sprawujący interesów austriackie w *Neapolu*.

Dnia 24. Nie odebrano tu jeszcze wiadomości o przeysciu woyska austriackiego za granicę nasze i rozpoczęciu kroków nieprzyjacielskich czego się jednak codziennie spodziewamy.

Przymuszona pożyczka, nałożona na wszystkie stany, i śpiesznie wybierana, sprawiła z początku niejakie szemranie; lecz wiadomość o zbliżaniu się nieprzyjaciół wszystko uspokoiła, i każdy chętnie ją składa.

Adres parlamentu, podany d. 16 b. m. Xiążęciu Rejentowi, jest w nader mocnych wyrazach napisany; zachowuje jednak wielkie umiarkowanie względem sprzymierzonych monarchów, i wynurza nadzieję, że odstąpią od swoich postanowień.

Rzym, dnia 24 lutego. Słychać, iż korpus neapolitański zajął mocne stanowisko niedaleko *Terni* w kraju papieżkim, gdzie uparczywie bronić się postanowił.

Neapolitańczykowie zajęli *Rieti*, i chcą się posunąć do *Civita Castellana*. Woysko ich posunęło się do sławnej kaskady w *Terni*, spiesznym pochodem opanowało *Terracina*, chce przeciąć związek przez błota pontyńskie, i popsuć tam jeziora, zalać całą okolicę. Spieszny pochód neapolitańczyków wprawia w zadumienie.

Woysko austriackie, które trzema korpusami ciągnęło przez *Ankonę*, *Terni* i *Sienne*, zwróciło się na prawą stronę, i wszystkie 3 korpusy idą przez *Rzym* do *Velletri*.

Wilno dnia 21 Marca 1821 roku v. s.

WŁOCHY.

Od granic włoskich, dnia 5 marca. List prywatny z Rzymu pod d. 28 lutego donosi, iż wojsko neapolitańskie stojące w okolicach *Fondi* i *Kapui*, ruszyło po większej części spieszenie do *Abruzzo*, co czyni domysł, iż teatr wojny będzie w górach.

Cale wojsko austriackie ciągnące do kraju neapolitańskiego, wynosi 60,000 głów, których 45,000 należy do głównego korpusu, a 15,000 do korpusu hrabiego *Wallmoden*, który później ma się złączyć z głównym korpusem. Według urządzenia Pana *Köller*, jeneralnego intendenta wojska, założono wielkie składy żywności w kilku miejscach kraju papieckiego i tokańskiego.

Słychać, (pisze gazeta hamburska) iż Król *Ferdynand* nie wydał jeszcze oświadczenia, ani za ani przeciwko nowej konstytucji neapolitańskiej; co dopiero ma nastąpić za przybyciem jego do *Neapolu*, aby nie mówiono, iż nie był zupełnie wolnym. Mówią także, iż trzy dwory sprzymierzone podpisały oświadczenie względem środków, jakichby sobie życzyły w *Neapolu*, i że je podano Xiążęciu Rejentowi neapolitańskiemu.

Mówią, iż eskadra rosyjska przepłynawszy z czarnego morza przez *Dardanella*, pokaże się na śródziemnym morzu.

Podług najświeższych wiadomości z *Neapolu*, panuje tam porządek i spokojność. Rozeszła się wieść potrzebująca potwierdzenia, iż austriacy stoczyli w okolicach *Tivoli* utarczkę z neapolitańczykami.

Karbonari (Węglarze), którzy niedawno wpadli do kraju papieckiego dla ogłoszenia rewolucyi, nie byli to neapolitańczycy, ale powstańcy z *Benewentu* i *Ponte Corvo*, posiadłości papieckich w kraju neapolitańskim. Przyłączyli się do nich inni ludzie, zbiegli z rozmaitych części Włoch. Zdaje się, iż parlament neapolitański odrzuci prośbę mieszkańców *Benewentu* i *Ponte-Corvo*, aby mogli dać 1,600 ludzi do wojska neapolitańskiego.

HISZPANIA.

Madryt dnia 25 lutego. Pan *Jabott*, minister moraki, ma być wysłany ztąd w szczególnym zleceniu do Rzymu.

170 zakonników w prowincyi *Muroyi* oświadczyło chęć wystąpienia z klasztoru.

PORTUGALIA.

Lisbona dnia 24 lutego. Obrady stanów są bardzo spokojne. Projekta do praw biorą się przyzwyczajone na uwagę. Dnia 12 b. m. Pan *Robello* przeczytał projekt adresu do Króla, z wystawieniem mu sposobu zaprowadzenia teraźniejszych władz krajowych, i wynurzeniem życzenia, aby Monarcha tak wszystkie zasła odmiany, jako też konstytucyą, zatwierdzić raczył. Gdy była mowa o artykułach konstytucyi względem religii, przypomniał Pan *Firrao*, iż wypędzenie żydów z Portugalii zmniejszyło zamożność i ludność krajową. Radził, aby dane przez Królów przywileje żydom przywrócono i potomkom ich powrócić do kraju dozwolono. Wniosek ten odrzucono. Uchwalono powszechną amnestyą dla wszystkich, którzy od roku 1807 opuścili Portugalię.

Fregata nasza *Perle* przyłączy się do dwóch okrętów liniowych hiszpańskich i wspólnie z niemi popłynie do *Neapolu*.

Dnia 13 b. m. zawinął tu bryg portugalski z *Fernambuco*, skąd w końcu grudnia wypłynął. Mówiono tam o uzbrojeniu okrętu liniowego *Juan IV*, na którym oboje Królestwo Ichmość mają się udać z *Rio-Janeiro* do Portugalii. Mieszkańcy prowincyi *Fernambuco* oświadczyli, iż chcą popierać wspólną sprawę z portugalczykami. Rząd jednak wymógł na nich obietnicę, iż zamysł swój nie prędzej przywiodą do skutku, aż po odebraney odpowiedzi z *Rio-Janeiro*, aby rozlew krwi unikniono. Uchylono tam zakaz czytania gazet europejskich i mówienia o rewolucyi portugalskiej.

SZWECYA.

Sztokholm dnia 2 marca. Przybył tu onegdaj z Norwegii goniec, i przywiózł niespodziewaną wiadomość, iż były Król szwedzki, *Gustaw Adolf*, podał na piśmie żądanie stanom norweskim, aby mu nadały prawo obywatelstwa. Stany chcą wprzód zasięgnąć zdania Monarchy w tej mierze.

Sztokholm dnia 6 marca. Wczoraj zrana mieliśmy tu mroz 30 stopni.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 18 marca: rubel srebrny, 3 ruble kopiejek 84½, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 72, stary rubli 11 kopiejek 53; imperyal rubli 37, 37½ kopiejek.

Wolno Drukować Ignacy Reszka Radzca Koleg. Kom. Cenz. Czł. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Obserwacje	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie.
meteorologiczne.	dn. 19 średnia.	27 cal. 8,83 lin.	+ 3,92 stopni	Polud. Wschod.	Pochmurno
	dn. 20 średnia.	27 — 8,1 —	+ 2,07 —	Polud. Wschod.	Pogoda
	dn. 21 godz. 6	27 — 6,1 —	+ 0,25 —	Wschodni	Pochmurno

Arendowna dzierżawa.

1 Litewsko Wileński Gubernialny Rząd podaje do wiadomości, iż w dniu 1 apryla teraźn. roku odbywać się będzie w Rządzie licytacya na oddanie całego domu na Zarzeczcu w Wilnie znajdującego się, byłego Wileń. kupca *Alexandra Stuckiego*, lub częściami w arendę, od dnia 23 apryla do 29 7bra

tegoż roku z opłatą z góry za całe półrocze oświadczoney przy licytacji pieniężney ilości, a zatem życzący należeć do tej licytacji raczą w po-mienionym terminie przybyć do rządowej izby. Dat 1821 roku marca 17 dnia.

Sowietnik *Wincenty Ławrynowicz*.
Sekretarz *Kazimierz Nowicki*.

2. Trocka dworząńska opieka na mocy Ukazów Rządu Guberskiego wileńskiego, w zamiarze pośpieszniejszego uzyskania z majątków obywatelskich trockiego Ptu, zaległych starbowych podatków, postanawiając takowe majątki, pod wiedzą swoją będąc, jako to: 1 Solkiemki Kleczkowskiego 2 Karaciszki Wrotnowskiego, 3 Kiernieliszki Krasnosielskiego; 4 Szczukiszki Strawinskiego, 5 Butrymańce Bakowskiego i 6 schedę z exdywizyi wysokodworskiej w Radomyslu, dla Barbary Lackiej wydzieloną, w proporcya liczących się na onych remanentów jedne na rok, drugie na dwa i trzy lata, przez publiczną licytacją wypuścić w arendę. Do odbycia takowej licytacji, przeznacza następnę termin: pierwszy dnia 30, drugi dnia 31, terażniejszego marca a trzeci ostateczny w dniu 1, następnego mca kwietnia 1821 roku w czem publiczność zawiadamiając, wzywa kontrahentów żyjących wiażyć powyżey rzeczzone majątki w arendę, ażeby raczyli przybyć do miasta powiatowego Trok, na pomienione terminy, z pieniędzmi, i dalszemi odpowiednemi solennosciami.

Prezydent Ziem. Józef Zylinski.
Sekretarz Adam Kucewicz.

2. Niżej podpisany urzędnik obwieszcza powszechność, iż w dniach 25, 26 i 28 terażniejszego mca marca 1821 r. z publiczney licytacji będzie wypuszczony w jednoroczną arendowną tenutę dom JPanów Szlaków w Wilnie pod N. 398 na Trockiej ulicy leżący, życzący więc ony zaarendować raczą w powyższych terminach do licytacji in fundo tegoż dnia odchodzić mającey przystąpić. Dat 1821 r. marca 14 dnia.

Wincenty Malinowski B. M. W.

Przeżądź i arenda.

1. Dom murowany dwopiatrowy, a dworek drewniany pod N. 1289 i 1290 przy Ostrej bramie w mieście Wilnie, ze wszelkim zabudowaniem, dwoma ogrodami pewnego aktorstwa, granic bez długu dziedzictwa W. Kolegskiej assessorowej Mininowej jest do przedania w każdym czasie; oraz, jeśliby kto zaczął w nim mieszkać lub utrzymywać trakter porządný, są pokoje piękne z meblami na 1szym i 2gim piętrze za cenę pomierną, o której można dowiedzieć się u posesora arendownego tego domu.

Doterya.

2. Niżej podpisany zawiadamia biorących bilety na loteryę, na którą wypuszczone są, Lansaft z Zegarem, Tabakiera złota, i gra nazywająca się Szachy srebrne wyzłacane, iż w dniu 27 terażniejszego miesiąca marca będzie się ciągnąć takowa loterya w domu Zawęła Pysachowicza pod N. 95 na Zarzeczcu po południu o godzinie czwartej.

Berko Zawelowicz Carmaizę.

Sądy Exdywizorskie.

2. Sąd Exdywizorski przedsiębiorząc ukończyć dzieło exdywizyi majątków Żołnierowszczyzny, Filipowszczyzny i Turossy na satysfakcyę kredytorów zeszlých Felixa Suszyńskiego i Tadeusza Łapickiego oddanych, w dniu 28 februaryi idącego roku do Folwarku Filipowszczyzny w Pcie Dzięsieńskim sytuowanego zjechawszy, za nieznanym się wszystkich stron czynność swoją do dnia 7 marca zastanowił, w jakim terminie nierozjeżdżając się do finalnego rozbioru przystąpi, i wyrok ostateczny w krótkim czasie ogłosi. Gdyby więc kredytorowie i pretensorowie mający swoje stosunki do funduszów powyżey wymienionych osob, o tem mieli wiadomość, przez niniejszą ostatnią awizacyę uprzedza się. Dat 1821

marca 5 dnia.

Antoni Kulesza Exdywiz. Prezyd. Ignacy Kajakowski Exdywizor. Dominik Smolak Exdywiz. Antoni Skalne Malinowski Rojent Exdyw.

Wezwanie kredytorów i pretensorów.

2. Sąd Magistratu Miasta Wilna na mocy wyroku dnia 16 idącego mca marca zapadłego: uwiadamia wszystkich kredytorów, pretensorów i debitorów zmarłego Efraima Frohlанда, iż zająwszy się słuchaniem sprawy konkursowej rzeczzonego Frohlанда takową w przeciągu dni dziesięciu nieodmiennie wezmie do namowy, żeby więc mający stosunki do pomienionego Frohlанда w jak najrychlejszym czasie w sądzie niniejszym z dowodami stawali, gdyż w przeciwnym zdarzeniu niejawiącym się kredytorom amissa w ich pretensjach, a z debitorami chociaż pod niestanność oczywisty nastąpi wyrok ostrzeżący, i dla tego o tem przez Gazetę Kur. Lit. trzykrotnie obwieszcza. Dat 1821 marca 16 dnia.

Józef Krzyżanowski P. B. W.

Ignacy Misiewicz M. W. Rejent.

Wezwanie.

2. Massy funduszów i interesów JQ. Xki Jeymości Stefani Radziwiłłówny jeneralny Prokurator, w interesie teyże massy, mając potrzebę pozwać WW. Benedykta, Antoniego, Michała, Jana, Alexandra, Aloizego, Michała i Xawerego Holowniów: Stanisława i Jakóba bracią, Józellę in voto Granickę, Teresę in voto Czerniewską, Ewę, Różę, Justynę i Elżbietę siostry Boufałów i Boufałówny do Sądu Kommissyi na interesa Radziwiłłowskie od rządu ustanowionego, w mieście Wilnie agiłującego sę, a niewiedząc i niemogąc powziąć wiadomości o miejscu ich mieszkania, według przepisu organizacyi w artykule 37 § 3, dawszy przybić do drzwi sądowych kopiją i zeznać w aktach Sądu Kommissyi pozew, co na dniu 15 terażniejszego mca marca roku idącego 1821 spełniono, pomienionych Ichmościów wzywa do rozprawy w Sądzie, gdzie będzie rzecz okasatę pretensyi do aktorstwa dóbr Lebidziewa nieprawnie wroszczonych mimo kwitacyę Holowniów r. 1587 nowembra 6, w metrykach Lit. przyznaną i mimo dokument reklamacyyny Rafała Boufała r. 1688 februar. 21: mocą jakowych dokumentów żądać będzie Prokurator sądenia dla massy na WW. Holowniach 50.000 zł. zarak i zwrotu kosztów, a na WW. Boufałach i Boufałównach zaraku ważność rzecz wynoszącą i także zwrotu kosztów, jak dokumenta opiewają gołosłownie objawionych po 1.000 rubli srebr. na obu wyrażonych stronach. Za Prokuratora massy Izidor Salmohowicz Plenipotent Prawny.

Dom do najęcia.

2. Dom narożny murowany na ulicy Wileńskiej ku Zielonemu Mostowi idąc N. 854 z pięknymi pokojami i meblami należycie uprządkowanymi, ze sklepami, stajnią, wozownią, z magazynem na skład, z drwalnią zamczystą i z pięknym ogródkiem kwiatowym jest do najęcia bądź w całości bądź w części od ś. Jerzego. Kto by sobie życzył mieć te wygody, zechce zgłosić się do właściciela tamże mieszkającego.

Bilard.

3. W domu W. Trefurta na Pohulance znajduje się do przedania bilard z całym porządkiem do gry, i prawie nowy. Chcący go nabyć, zechcą się udać do pomienionego domu.

*Do Xiegarni Uniwersyteckiej na ulicy S^{to}. Jan-
skiej w Wilnie, przybyły następujące al-
manaki mogące służyć na podarunki, w cza-
sie świąt, imienin i t. d.*

Le petit ménestrel un vol. in 32. orné de
jolies figures, relié en papier glacé, doré
sur tranche 1 50

— le même filets d'or 2 —

— le même relié en moire doré 3 —

Almanach dédié aux dames, un vol. in 18
impr. sur pap. velin satiné et orné de bel-
les gravures 5 —

— le même papier glacé-medaillon 5 75

— le même arabesque colorié 4 —

— le même relié en moire doré 5 —

— le même arabesque colorié bordé d'or 6 —

— le même satiné 7 —

— le même moire, paysages en couleur 12 —

Minerve des dames, ou cours complet d'*I-
conologie morale*, par figures allegori-
ques, ornés de plus élégans rinceaux; jo-
lie edition in 18. imprimée sur papier ve-
lin figures coloriées 3 —

— la même reliée en arabesque noir 5 75

— la même arabesques coloriés satiné 7 —

L'Abeille des dames, ou petit Manuel d'hi-
stoire naturelle, contenant les objets, le
plus curieux de trois regnes de la nature
et orné de jolies figures peintes en cou-
leur. Un vol. in 18. impr. sur velin 3 75

— la même en arabesques coloriés 5 —

— la même en moire bordé d'or 6 —

Histoire naturelle en miniature suite à l'a-
beille des dames un vol. in 18. impr. sur
pap. superfine velin figures peintes en
couleur. relié en moire bordé d'or 8 —

L'Echo des Bardes ou le Menestrel dédié
aux dames un vol. in 18. imprime sur pa-
pier superfine velin satiné, orné des gra-
vures et musique gravé, relié en arabesque
peint. en couleur bordé d'or 6 —

— le même relié en satin figures peintes
en couleurs 9 —

Flugal Poeme et autres poesies galliques
par A. de Saint-Michel un vol. in 18 orné
des jolies gravures 2 —

Les Rosiers jolie almanach orné de belles
figures. Un vol. in 18. imprimé sur pap.
velin par Didot, relié joliment bordé
en or 3 75

— les mêmes reliés en arabesque bordé en
or 5 —

Homage aux Demoiselles redigé par Mme
Dufrenoy un vol. in 18. orné de belles
figures imp. sur pap. superfine velin, relié
en papier glacé doré sur tranche 3 —

— le même relié en arabesque color. 4 —

— le même en moire bordé d'or 5 —

— le même en arabesque en couleur 6 —

— le même en moire, paysages, peints en
couleur sur le couver. et l'etur 15 —

Homage aux dames, un vol. in 18. orné
de belles gravures impr. sur pap. superfine
velin relié en papier glacé bordé en or 3 —

— le même relié en medaillon 3 75

— le même arabesques simple 5 —

— le même en moire 5 —

— le même arabesques color. bordé d'or 6 —

— le même arabesques satin 7 —

— le mêmes en moire paysages peints en
couleur 12 —

Le Langage des fleurs par Madame Char-
lotte de Latour. Un Vol. in 18. suivi de
tables des attributs de chaque heure du
jour chez les anciens et du dictionnaire
du langage des fleurs orné de figures co-
loriées relié joliment 4 50

Podziękowanie.

2. Niżej podpisani, następne do Gazety Kur. Lit.
czynim oświadczenie. Dobra Bayki zwane, ad prae-
sens, w pcie prużańskim położone, dawniej zeszytych,
Rafała Nietyxy koniuszego brzeskiego, i Michała
Lewkowicza czesznika brastaw. dziedziczne, a teraz
do aktorstwa niżej podpisanych należące, z racyi
mnogich szachownic i zepsutych granic, między te-
miż, koniuszym Nietyxą i czesznikiem Lewkowiczem,
tudzież dalszemi sumieźnikami, od pół wieku koszt-
owny zaprowadzony został proceder, w ciągu ktore-
go, po dziesięcio-letniej na gruncie czynności, w ro-
ku 1788 zapadł dekret podkomorski, od jakowego,
założona została appellacya, z takiego powodu,
w Trybunale Lit., na Sąd marszałkowski wyszła re-
missa, ta, gdy dla zaszytej śmierci aktorów, a po-
źniej zmiany krajowej, skutku swego nie wzięła, za
ustanowieniem przeto wołą Nanywyższą Sądu Gran.,
między terażniejszymi aktorami, z jednej strony w
Sądzie Gł. 2go Depart. gubernii grodzieńskiej o
skutku dekretu podkomorskiego, a z drugiej, powo-
dem założonej appellacyi w Sądzie Granicz., nowy
rozpoczął się process. Między tym, skracając nie-
przyjemną koley procederową, tak do umorzenia
szachownic dekretem podkomorskim w wielu miey-
scach jeszcze nieutratwionych, jako też. do rozpozna-
nia kwestyi i kategorii appellacyj obniesionych, za
dobrowolną zgodą aktorów w processie takowym bę-
dących, przez dokument wspólnie zawarty, z odgło-
su powszechney opinii, JW. Tomasz Leńkiewicz b.
Marszałek Ptu Mozyr. i kawaler, za medytora i
sędzkiego, dla ostateczney decyzji, obranym i zapro-
szonym został. Skutkiem czego, mimo odległość miey-
sca, o mil kilkadziesiąt od mieszkani swego położone-
go, JW. Marszałek Leńkiewicz, powodowany jedynie
do czynienia dobrze drugim; wrodzoną sobie skłon-
kością, bez względu na bezkorzystną w tak ważnym
dziele pracę, nie odmówił swej fadygi, a zjecha-
wszy na miejsce z komornikiem ptu Mozyr., W.
Kajetanem Marciszewskim w porze letniej prze-
szłego 1820 r. na jednym terminie, bez żadnych od-
kładów, całkowitą rzecz w przeciągu czterech tygo-
dni, z naytrafniejszą stronom dogodnością, domie-
rzył satysfakcyą, i w mieyscu ciągłej tyloletniej
rozterki, domowy pokoy, i dobrą harmonią, somsia-
dującym, na zawsze zostawił. Taki czyn, jako wła-
ściwy tylko wspaniałej duszy udział; chociaż żadney
powierzchnowney niepotrzebuje chluby, jednak my
niżej podpisani, prócz uczucia wysokiego uwielbie-
nia i wdzięczności dla JW. Marszałko Leńkiewi-
cza, jakimś serca nasze do niewygastłej pamięci są
zajęte, podać jeszcze ony do publiczney wiadomości,
znajdujem sobie w obowiązku.

P. Józef Wysocki Podkomorzy Ptu Prużań.
Wincenty Lewkowicz.

F u t e r a ł i.

2. Roku 1821 mca marca 11 wieczorem o
godzinie 7 przyjeżdżającemu do Wilna zgubiony
został z bryki futerał blaszany, w którym znajdo-
wały się mapy majątku Burbiszek WW. Szamb.
Węstawowiczow, którzy one znalazł proszę odnieść
do W. Drozdowskiego Adwokata Sądu Gł. Wileń.,
a tam przyzwoitą nagrodę odbierze z należytą
wdzięcznością.

Groch cukrowy.

3. W sklepie Domu dobroczynności wileńskiej,
znajduje się Groch Cukrowy rzadkiej wielkości i
słodczy do przedania; funt po zł. 2.

1 Wiadomość o cenach słownych sprawozdanych w miesiącu wrześniu 1820. roku w mińskiej gubernii ustanowionych, na żywność i materiały potrzebne do szpitalow wojennych, które ceny mają służyć za skazówkę przy targach w kommissyi Wileńskiego komisaryatskiego Depo, dla opatrzenia w żywność szpitalow Mińskiego i Bobruyskiego.

Nazwiska żywności i materyałow, na gatunki podzielonych.	Rub.	Kop.	Termin targow i przetargow.
Krup owsianych do 8 pudow czetwierć	17	94	Pierwszy dnia 10, drugi 11 trzeci 13, a ostateczny przetarg dnia 20 miesiąca maja 1821 roku.
Soli pud	11	39	
Słodu jęczmiennego czetwierć	13	97	
— — żytniego czetwierć	16		
Miodu przasnego pud	słowney ceny nieustanowiono.		
Mąki pszenney pud	1	35	Pierwszy dnia 16, drugi 17 trzeci 18, a ostateczny przetarg dnia 23 maja 1821 roku.
Mąki owsianey pud	19	50	
Mydła czarnego smolanego pud		46	
Patoki funt	18	8	
Mydła iadrowego pud	14	85	
Siemienia konopnego czetwierć	12	14	Pierwszy dnia 24, drugi 25, trzeci 26 maja, a ostateczny przetarg dnia 2 miesiąca junii 1821 roku.
Pensaku czetwierć	16	45	
Krup jęczmiennych czetwierć	22	85	
Swiełoiowych bez rurek	5	5	
Mięsa świeżego pud	14	8	
Stynki suszoney funt	15	59	Pierwszy dnia 27 maja, drugi 3. trzeci 6, a ostateczny przetarg dnia 10 junii 1821 roku.
Łoju baranego pud	słowney ceny nieustanowiono.		
Sadła swinnego pud	19	22	
Łoju wołowego pud	2	31	
Masła pud		50	
Oliwy funt	1	31	Pierwszy dnia 27 maja, drugi 3. trzeci 6, a ostateczny przetarg dnia 10 junii 1821 roku.
Oleiu funt	1	8	
Kapusty kwasney szarey wiadro	1	94	
Burakow kwaszonych wiadro	1	42	
Jarzyny różney: kapusty, siekolniku, sezawiu i pokrzywy pud	10	42	
Mięty niemieckiey funt	2	7	Pierwszy dnia 27 maja, drugi 3. trzeci 6, a ostateczny przetarg dnia 10 junii 1821 roku.
Chmielu pud	2	50	
Cybuli zieloney funt	16		
Kłukwy czetwierć	12		
Czosnku funt	9		
Chrzanu w korzonkach funt			Pierwszy dnia 27 maja, drugi 3. trzeci 6, a ostateczny przetarg dnia 10 junii 1821 roku.
Cybuli w główkach funt	14	11	
DREW sążen miary trzech arszyn, z którego sążnia wypada iednopolannych dREW cztery sążnie:	14	79	
Sosnowych	słowney ceny nieustanowiono.		
Brzozowych			
Sążen dREW iednopolannych			

Osmey klasy 1821.
Sekretarz Bohdanow.
12 klasy Kostyiew.

Doniesienie Teatru Polskiego.

Kompania Artystow Dramatycznych Polskich, po długiej niebytności, przybyła teraz do Wilna poleca się łaskawym względem, których Szanowna tuteysza Publiczność nigdy im nieodmawiała. Pałając szczerą chęcią jey służenia, dołoży wszelkich starań i usilności, aby się stać godną Jey Opieki. Przekonana tylkrotnie o dobroczynnych Jey względach, śmiało polega na wspaniałych sercach światley Publiczności z tém słodkiem zaufaniem, iż umiejąc nagradzać obce talenta, rodaków swoich nieopuści w ich przedsięwzięciu, i swej pomocy im nieodmówi.

PRENUMERATA.

Autor Słownika Techniczno-Botanicznego, członek głównego rządu szkół J. J. Mortynow, przedsięwziął wydać nowe dzieło pod tytułem: *Trzey Botanicy*, w którym objęty będzie wykład znakomitszych systematow królestwa roślinnego, *Turneforta*, *Linneusza* i *Jussieu*. Przed każdym wykładem umieści się biografia twórcy tego układu; daley nastąpi sam układ podług klass z dodatkiem wiadomości o Botanikach, którzy o roślinach

pisali bez porzaku układowego. Zamknie się xięga *planem Botaniki*, jakiey jeszcze nie mamy, a jaką zżyczyliby mieć nawet naturalisci innych krajow. Dla talentow wszędzie jest otwarte pole. Może i w naszym kraju ukrywa się gdzie talent, któremu drogę tylko ukazać należy i wesprzeć względami rządu, ażeby plan mógł być wykonany. Rękopism swój poddawał autor pod roztrząśnienie główney zwierzchności narodowego oświecenia, która, uznawszy za rzecz pożyteczną i potrzebną, aby na jaw był wydany, polecił mi zająć się wydrukowaniem. Cena dzieła: w S Petersburgu rubli 5, a w Moskwie rubli 6. Prenumeratę przyymują xięgarze: nadworny: *Sen-Floran*, *Sleninowie*, *Głazu-now*, *Zaikin*, i *Swiesznirow*; a w Moskwie: kommissant uniwersytetu *Szrajew*. W tychże miejscach można dostać wyż pomieniony *Słownik Techniczno-Botaniczny*, w Petersburgu po 15, a w Moskwie po 7 rubli. Imiona prenumeratorow będą wydrukowane na czele dzieła. O wysięciu dzieła oznaymi się przez gazety i dzieła peryodyczne. Chętały odnosić się do samego autora, raczą na listach zapisywać: *Rzeczywistemu pracy stanu Janowi Janowiczowi Martinowu członkowi głównego rządu szkół*.